

na základní plat ob. úředníků, když tento je spjat pouze s požitky určitých hodn. tříd.

Avšak zák. č. 443/19 šel ještě dále a výslovně stanovil, že rozhodným jest plat té které hodn. třídy dosavadního systému hodn. tříd stát. úředníků. Tím konkretisuje zákon blíže plat. hodn. třídy a sужuje jej v tom směru, že měřítkem pro určení požitků obecních úředníků nejsou platy hodn. tříd stát. úředníků všeobecně, nýbrž jen dle dosavadního systému hodnostního, čili vylučuje tím přímo a jasně právní účinek změny dosavadního systému, která by v budoucnosti mohla nastati, na platy zaměstnanců obecních. Jinými slovy, pro posouzení výše základního platu ob. úředníka jest rozhodným pouze výše platu té které hodn. třídy hodn. systému platného v době vydání zák. č. 443/19, kterýžto systém se tím jako měřítko petrifikuje, a mají pro obecní úředníky proto význam jen změny platů stát. úředníků v rámci dosavadního systému hodn. tříd, nikoliv však změny platů provedené s opuštěním tohoto systému. Také prováděcí předpisy k zák. č. 443/19 stížností dovolávané, nestanoví nic jiného a nemohly také nic jiného určit.

Že pak zák. č. 103/26 opustil dosavadní systém hodn. tříd a nahradil jej zcela jiným platovým systémem, je nesporno, a nemůže proto st-l z ustanovení § 19 zák. č. 443/19 nic pro svůj tvrzený nárok čerpati. Pak padají však veškeré další vývody stížnosti.

Č. 7927.

Zaměstnanci veřejní. — Řízení správní. — Řízení před nss-em: * Proti výroku mno, který byl vydán po vyhlášení zák. č. 103/26 a jímž bylo na základě návrhu vojenského velitelství z moci úřední rozhodnuto o ponechání slovenské výhody, jsou přípustny námitky podle § 151 odst. 4 plat. zák.

(Nález ze dne 3. května 1929 č. 8857.)

Věc: Josef W. a Edmund B. v P. a František B. v M. (adv. Dr. Lad. Wopršálek z Prahy) proti ministerstvu národní obrany o ponechání stabilizační výhody.

Výrok: Stížnosti se odmítají jako nepřipustné.

Důvody: St-lé, přemístění do Čech resp. Moravy r. 1925 ze služ. důvodů, konali na Slov. (Podk. Rusi) činnou službu voj. jako důstojníci po více než 5, ale méně než 10 roků. Velitelé jejich voj. oddílů podali v roce 1926 resp. 1927 návrh, aby jim byl ze slov. výhody ponechán jeden platový stupeň. Nař. rozhodnutími vyslovalo mno, že k těmto návrhům nelze přihlížeti, jelikož nebyly podány do konce roku 1925 (§ 207 plat. zák.).

O stížnostech do těchto rozhodnutí podaných uvážil nss toto:

Na sporu byla v adm. řízení otázka, mají-li st-lé v určitém rozsahu nárok na ponechání slov. výhody, t. j. ve smyslu příslušné úpravy nárok na zápočet určitého období pro stanovení svých služ. příjmů, tedy

otázka, týkající se úpravy služeb. příjmů. Nař. rozhodnutí vydal v tomto sporu žal. úřad nikoli na základě vlastních žádostí st-lů, — které ostatně podle příslušných předpisů nebyly ani přípustny, — nýbrž k návrhu příslušných velitelů, tedy z moci úřední. Tomu bylo tak i v případě st-le B., jenž si podal sice žádost, která nebyla však uplatněním sporného nároku u žal. úřadu, nýbrž prosbou na velitelství, aby toto podalo návrh. Nař. rozhodnutí vydána byla již za účinnosti resp. po vyhlášení plat. zák. č. 103/26, a dlužno tedy použití na ně procesních předpisů tohoto zák. (srovn. nář. Boh. A 7860/29).

Podle § 151 odst. 4 zák. tohoto, učiní-li opatření ohledně úpravy služ. příjmů ústřední úřad z moci úřední ve stolici prvé, může zaměstnanec podati do 15 dnů námitky, o nichž rozhodne ústřední úřad. Plat. zákon poskytuje tedy v tomto předpisu straně možnost, aby se proti rozhodnutí ústř. úřadu, učiněnému z moci úřední, bránila ještě námitkami v cestě adm. Má-li však strana tento opravný prostředek adm. a nepoužije-li ho, není adm. postup instanční ve smyslu § 5 zák. o ss vyčerpán, čili rozhodnutí není konečné. St-lé nepodali proti rozhodnutím žal. min. řečených námitek, nevyčerpali tedy adm. pořadu instančního, nař. rozhodnutí nelze pokládati za rozhodnutí konečná ve smyslu § 5 zák. o ss, i jsou proto stížnosti nepřipustny.

Č. 7928.

Pojištění nemocenské, invalidní a starobní. — Řízení správní (Slovensko): * Předpis § 194 zák. z 9. října 1924 č. 221 Sb., dle něhož lhůtu podle tohoto zákona je považovati za zachování, bylo-li v ní podání prokazatelně odevzdáno poště nebo telegrafu, předpokládá, že podání na místo podací zákonem stanovené skutečně došlo.

(Nález ze dne 3. května 1929 č. 8.860.)

Prejudikatura: Boh. A. 7094/28.

Věc: Okresní nemocenská pojišťovna v T. proti ministerstvu sociální péče o pojištění pro nemoc, invaliditu a stáří.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Ondřej K., mlynář v N., odvolal se z plat. výměru okr. nemoc. pojišťovny v T. z 23. září 1926, kterým mu bylo předepsáno pojistné za zaměstnance Julia G. na měsíc červenec 1926 v částce 56 Kč 26 h, ježto zaměstnanec ten již od 20. dubna 1926 není u něho zaměstnán. Okr. úřad v T. výměrem z 25. listopadu 1926 odvolání to jako bezdůvodné zamítl s odůvodněním, že st-l netvrdí, že by byl řádně svého pomocníka Julia G. z pojištění odhlásil a proto musí ve smyslu odst. b) § 160 zák. č. 221/24 platiti pojistné, dokud zaměstnance dle předpisu § 17 cit. zák. neodhlásí. Župní úřad v Nitře rozhodnutím z 2. března 1927 k odvolání Ondřeje K. zrušil rozhodnutí okr. úřadu, vyhověl stížnosti a nařídil, že příspěvek pro Julia G., vyměřený úhrnem 56 Kč 26 h,